

настајале као последица кризе политичких система изазване како нерешеним проблемом носилаца суверене власти (легитимитета) тако и проблема интеграције (уједињавања расцепканих националних група у политичку целину) као и проблема партиципације изазваног притиском разноврсних друштвених група за учешћем у политичком животу земље. Иако су политичке партије тековина савременог друштва и политичке демократије, оне сежу у далеку прошлост па се њихови зачеци налазе још у античким временима или чак и још раније, у првобитној заједници. Разне скупине и организације које су постојале од давнина, као рецимо присталице племенских поглавица па касније разни савези, лиге и политички клубови, претече су модерних политичких партија које су настајале од краја XVIII века па до данас. Остављајући по страни те разне политичке савезе и скупине истомишљеника из далеке прошлости, модерне странке су смештене на терену парламентарне демократије (засноване на општем праву гласа) и оне су произашле из парламентарног и ванпарламентарног организовања. Парламентарно се огледало у повезивању посланика у „парламентарној групи“ ради спровођења јединствене политике у парламенту и освајања (одн. одржавања) власти на поновним изборима док је ванпарламентарно имало за циљ да омогући утицај различитих интересних група (масовних организација, синдиката, цркве, привредних удружења и корпорација) на политички живот земље па су тако настале социјалистичке партије, али и радничке (Лабуристичка у Великој Британији), земљорадничке (од аграрних удружења), демохришћанске (под утицајем цркве и неке друге. Иако су биле различите по настанку и степену организованости (и дисциплине), ове партије су се временом све више приближавале па се повезивањем ова два чиниоца – парламентарног и ванпарламентарног (по проф. Лукићу) и дошло до појма политичке странке у савременом смислу речи. Политичке странке су имале специфичан настанак и развитак и у САД као и у Европи и осталим земљама света. У САД оне се срећу крајем XVIII века и то развијајући се из клубова (caucus) као специфичних политичких удружења која су се истакла још у припреми Америчке револуције. После успешно окончане Револуције ови клубови су практиковани као кандидациона тела за кандидовање представника за Конгрес, да би се временом схватило да је за победу на изборима потребна чврста организација са широком мрежом страначких одбора (и јаким централним руководством) па се тако и дошло до прве организоване странке која је названа Демократском странком. У Европи се тај страначки развитак одвијао нешто спорије па су прве